

sætte sig Havnevesenets Krav om den attraaede Forhøjelse af Vareafgiften; men dermed hørte Enigheden op. Der bliver derefter Tale om Ministerens Bemyndigelse til for Fremtiden at fastsætte Vareafgiften efter Forslag af Havnebestyrelsen. Om den Bemyndigelse gives eller ikke, vil neppe afficere den store Offentlighed, men Afgørelsen rummer dog to Momenter af principiel Betydning. Det første er det: Hvorfor skal Københavns Havn, hvis Op-gave det er at lette Trafikken baade for København og hele Landet, og som er en selvejende Institution, stilles ringere end Provinshavnene, som alle har Selvbestem-melsesret paa dette Punkt? Dette Forhold finder Ministeren ogsaa besynderligt.

Det andet Moment er: Hvorfor skal Lovgivningsmagtens Tid og Statskassens Penge — jeg synes, der er Bud efter begge Dele — spildes paa fremtidige Lovforslag, hvis Resultat er givet, forinden de naar ind til Rigsdagen?

Som udførligt begrundet i Mindretal-lets Indstilling, er alle interesserede Parter repræsenterede i Havnebestyrelsen og ikke mindst Rigsdagen — jeg beder ærede Medlemmer lægge Mærke til, at foruden at Handel og Industri er repræsenterede, er Rigsdagen repræsenteret der med 4 Medlemmer. Deraf følger, at det ikke kan tænkes muligt, at Havnebestyrelsen vil stille noget uberettiget Krav om Vareaf-giftens Forhøjelse, og det er det, der er Brændpunktet i Sagen, at der næres Frygt for, at Vareafgiften skal forhøjes urime-ligt. Endvidere er Havnen afskaaret fra at faa Tilskud fra Stat og Kommune, men da den skal have sine Udgifter dækket, maa Havnebestyrelsens Andragende altid bevilges.

Ved Lovforslagets første Behandling undlod Venstre at udtale sig, hvilket vel maatte opfattes som Tegn paa, at Partiet intet havde at indvende imod Lovforsla-gets Vedtagelse; denne Opfattelse blev ogsaa bestyret ved Udtalelser i Udvalget. Socialdemokratiets Ordfører mente ved første Behandling, at det vilde være prak-tisk at indrette det saaledes, som Lovfor-slaget foreslaar det, saa at man ikke behøver at gaa til Loygivningsmagten, hver Gang en Forhøjelse af Vareafgiften er nødvendig. Kun det radikale Venstre ønskede Sagen henvist til et Udvalg, hvori intet sagligt blev oplyst.

Det konservative Folkeparti ser sig nu i det mærkelige Tilfælde at være det eneste Parti, der støtter den radikale Mi-nister, medens han desavoueres af sine

egne Partifæller. Socialdemokraterne svin-ger efter 14 Dages Forløb; de finder nu Lovforslaget upraktisk og stemmer imod det af politiske Grunde; og de følges af Venstre. Det konservative Folkeparti er i Almindelighed ikke stemt for at udstyre Ministrene med for udstrakt Myndighed, men vi kan med vor allerbedste Villie i nærværende Tilfælde ikke øjne noget Fare-moment, og vi ønsker principmæssigt ikke at lade Politik spænde Ben for en Sag af udelukkende praktisk Betydning. Vi øns-ker derfor at stemme for Lovforslaget, saaledes som det foreligger, og jeg skal tillade mig endnu en Gang at henstille til de andre Partier at følge os.

Kirkeministeren (Povlsen): Da Mi-nisteren for offentlige Arbejder er for-hindret i at være til Stede, skal jeg paa hans Vegne udtale, at han kan modtage de af Udvalgets Flertal stillede Ændrings-forslag.

Ændringsforslag Nr. 1 om en ændret Affattelse af Lovforslagets Tekst af *et Flertal* (Udvalget undtagen Fraenkel og Theodor Jensen) (se Tillæg B. Sp. 232) *vedtoges* med 63 Stemmer mod 10.

Ændringsforslag Nr. 2 om en ændret Affattelse af Lovforslagets Titel af *Fler-tallet under Nr 1* ansaas som *vedtaget* efter Vedtagelsen af Ændrings-forslag Nr. 1.

Det saaledes ændrede Lovforslag og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af For-slag til Lov angaaende Lønforhold m. v. ved de Skoler i Københavns, Frederiksberg og Gentofte Kommuner, der overtages af Staten.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 564; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 237).

Formanden: Lovforslaget og de stil-lede Ændringsforslag kan kun med Tin-gets Samtykke komme til Behandling i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse der-imod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.